

SURXONDARYO BAXSHI-DOSTONCHILIK IJODIYOTI VA UNING TA'LIM TARBIYADAGI AHAMIYATI

Chutboyeva Malika Toyirovna.

Respublika Baxshichilik san'atiga ixtisoslashtirilgan
maktab internati oliy toifali o'qituvchisi

Annotatsiya: Mazkur maqolada O'zbekistonda baxshichilik san'ati va uning etnografik jihatlari tahlil qilinadi. Janubiy O'zbekistonning Surxondaryo va Qashqadaryo viloyatlaridagi baxshichilik san'ati, xalq og'zaki ijodining etnolokal xususiyatlari, shuningdek, baxshilarining ma'naviy-madaniy merosdagi roli ko'rib chiqiladi. Baxshichilikning tarixiy va etnografik jihatlari, uning xalqning orzu-umidlari, yuksak insonparvarlik va vatanparvarlik g'oyalalarini ifodalashdagi ahamiyati hamda bu san'atning rivojlanishi uchun amalga oshirilayotgan tadbirlar tahlil qilinadi.

Kalit so'zlar: Baxshichilik san'ati, xalq og'zaki ijodi, etnografiya, Janubiy O'zbekiston, madaniy meros, etnolokal xususiyatlar, folklor, doston, etnografik tadqiqot, xalq qadriyatları, milliy madaniyat.

Bugungi kunda nomoddiy madaniy merosni saqlash va kelajak avlodga yetkazish, o'rghanish muhim ilmiy-amaliy ahamiyatga ega. Markaziy Osiyo, xususan, O'zbekistonda baxshichilik san'atini o'rghanish, Janubiy O'zbekiston – Surxondaryo va Qashqadaryo viloyatlarida baxshichilik san'atini YuNESKOning ma'naviy-madaniy merosi ekanligi, xalq og'zaki ijodining etnolokal xususiyatlarini o'zida aks ettirishi bugungi kunning dolzarb muammolari ekanligini ko'rsatadi.

2019 yilning 6 aprelida Termiz shahrida Xalqaro baxshichilik san'ati festivalida O'zbekiston Respublikasi Prezidenti Shavkat Mirziyoev ta'kidlaganidek: "Baxshilar nafaqat xalq o'tmishining aks-sadosi, ayni paytda bugungi kunning ham jarangdor ovozidir".

Yangi O'zbekistonda amalga oshirilayotgan islohatlar natijasida yoshlarning xalq og'zaki ijodiyotiga bo'lgan ishtilishlarini qo'llab-quvvatlash, dostonlarni etnografik jihatdan ilmiy tahlil etish, baxshichilikning etnomadaniy jarayonlarga ta'sirini etnografik yo'nalishda tadqiq etish bugungi kunning zaruriyatidir.

O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining 2017 yil 7 fevraldagи PF-4947-son “O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha Harakatlar strategiyasi to‘g‘risida”gi Farmoni, 2018 yil 1 noyabrdagi “Xalqaro baxshichilik san’ati festivalini o‘tkazish to‘g‘risida”gi PQ – 3990-son, 2019 yil 14 maydagi “Baxshichilik san’atini yanada rivojlantirish chora- tadbirlari to‘g‘risida”gi PQ-4320-son, 2021 yil 10 apreldagi II xalqaro baxshichilik san’ati festivaliga tayyorgarlik ko‘rish va baxshichilik san’atini rivojlantirish sharoitlar yaratishga doir qo‘srimcha chora-tadbirlar to‘g‘risida”gi PQ – 5070 – son qarorlari hamda sohaga oid boshqa me’yoriy-huquqiy hujjatlarda belgilangan vazifalarni oshirishda muayyan darajada xizmat qiladi.

Muhtaram Prezidentimiz Shavkat Miromonovich Mirziyoevning mazkur muhim tadbir o‘tkazilishining asosiy tashabbuskori bo‘lishi ham diqqatga sazovordir. O‘zbekiston-atoqli baxshilar yurti.

Ular orqaliyurtimizning boy qadriyatlari, o‘tmishi, orzu va umidlari ifoda etiladi. Baxshilarimiz ijro etgan doston va termalarda xalqimizga xos yuksak vatanparvarlik, oljanoblik, insonparvarlik, ona yurtimizga muhabbat va sadoqat o‘z ifodasini topgan. Shu sababli Prezidentimiz Shavkat Mirziyoev e’tirof etganidek, “Ayni vaqtda hozirgi globallashuv davrida, tijorat vositasiga aylangan “ommaviy madaniyat”, shou-biznesning salbiy ta’siri tobora kuchayib borayotgan murakkab zamonda har qanday milliy madaniyatning bulog‘i bo‘lgan fol’klor san’atiga e’tibor va qiziqish, afsuski, susayib borayotgani ham sir emas. Holbuki, folklor san’ati, ta’bir joiz bo‘lsa, bu-insoniyatning bolalik qo‘srig‘idir” deb ta’kidlagan.

Sovet hukumati davrida o‘zbek baxshichilik maktablari faoliyati ham ancha tadqiq qilindi. Jumladan, XX asrning 20- yillardan boshlab xalq og‘zaki ijodini to‘plash, chop qilish ular ustida tadqiqotlar olib borish yuzasidan ma'lum ekspesiyalar uyuştirildi.

Jumladan, taniqli folklorshunos olimlar tomonidan Surxondaryoning Boysun Tumanida yashovchi baxshilarining ijod namunalari yozib olindi. H.Zarifovning tadqiqotlarining muhim jihat shundaki, mintaqada baxshichilik maktabalarining

paydo bo‘lishi, repertuari, lokal xususiyatlari ochib berilgan. J.Xoshniyazov o‘z tadqiqotida “Alpomish” dostonining Qoraqalpoq variantiga to‘xtalib, o‘zbek va qaroqalpoq variantidagi “Alpomish” dostonlarini qiyosiy tahlil qilib, ushbu variantlarning tarixiy xususiyatlarini ochib berishga harakat qiladi.

Xalqimizning boy va betakror fol’klor asarlari, xususan dostonlar “bizga insonparvarlik fazilatlaridan saboq beradi. Odil va haqgo‘y bo‘lishiga, o‘z yurtimizni, oilamiz qo‘rg‘onini qo‘riqlashga, do‘sti yorimizni, or-nomusimizni, bobolarimizning muqaddas mozorlarini har qanday tajovuzdan himoya qilishga o‘rgatadi”.

O‘zbek folklorshunosligida dostonchilikning jixatlari tahlil etilgan. Bu san'atning o‘ziga rivojlanish qonuniyatları, texnikasi, badiiyati qimmatli fikr mulohazalar ko‘rsatilgan asarlar va boshqa o‘nlab tadqiqotlarda ko‘proq Samarqand, Buxoro va Xorazm an'anaviy dostonchiligi materiallari asosida olib borilgan qadimdan mavjud bo‘lgan Janubiy O‘zbekiston dostonchiligi va baxshilari mahorati juda kam yoritilgan. O‘zbek millatining bebahoh xazinasi hisoblangan baxshi va doston etnotoponimlariga bir-birini to‘ldiruvchi bo‘lib, ularning mazmunan ham bir-birini to‘ldirib borib, o‘z mazmun va ma’nosini asrlarosha milliy jihatdan boyitib kelmoqda.

Etnotoponim lug‘ati tahliliga e’tibor berilsa; “Baxshi (baxsi, baqsi) so‘zi lug‘atlarda turkiy so‘z bo‘lib, murabbiy va muallim ma’nolarini anglatadi, umuman, tarbiyachi, yetakchi, yo‘lboshchi kabi talqinlar ham unda mujassam⁵⁶. Shuningdek, xalqimiz qalbida alohida o‘rin olgan doston atamasi keng qamravga ega nazm va nasrdan tashkil topgan katta hajmli asar, qahramonlar silsilasi, voqealar halqasi uzvivligi va o‘zaro hamohang bog‘lanishi bilan diqqatlidir.

O‘zbek xalqining milliy iftixori bo‘lgan Alisher Navoiy aslida ijodni bayon etishda so‘z vositasi orqali baxshiyona usulda atrofdagilarga bayon etgan, uning ijodida har bir narsa yaxshilikga bag‘ishlangan. Albatta o‘zining ijobiy natijasini berishini xalqga tushunirishga kuch bag‘shida etgan. Uning ijodida inson, aql-idrok, odob, mehnat, burch, ma’suliyat, o‘z so‘zida turish, ilmga ilhom berish, odamlarni ertangi kunga ishontirish, kulfat, jaholat, imonsizlik, xiyonat albatta ertaga chekinishi

yoki mag‘lub bo‘lishini dostonlarda afsonaviy, qiyosiy qiyofalar hamda xalq orzu-umid qilgan qahromonlarni oru-nomusi, o‘z xalqiga sadoqati bilan erishishi mumkinligini singdira olgan. Masalan, Alisher Navoiy “Sab’ai sayyor” dostoni o‘n birinchi bobining sarlavhasiga e’tibor qiling: “Shoh Bahrom dostonig‘a shuru’ qilurdin burun bir necha so‘zga murtakib bo‘lmoq va ul dostonda tag‘yir va tabdil voqe’ bo‘lg‘onning uzrin qo‘lmoq... ”. Alisher Navoiy doston atamasini ayni shu o‘rinda “Shoh Bahrom dostoni...” deganda “Shoh Bahrom qissasi...” ya’ni dostondan murod qissa bo‘lib, rivoyat va afsona ma’nolariga ham ishora mavjud. Demak baxshi va doston yoki baxshichilik va dostonchilik atamalari uyqash ma’nolarni talqin etib, el hurmatiga sazovor baxshi hamda el qalbiga yetib borgan doston tarzida olqishlar olamida ustuvor maqom egallagan.

O‘zbek xalqi milliy og‘zaki dostonchilikning ma’naviy qadriyatlarimiz bevosita etnografiya bilan to‘liq bog‘liq bo‘lib, baxshi ijodidagi hir bir so‘z qanday yo‘nalishda bayon qilinmasini xalq urf-odatlari, an’analari, qadriyatlar va marosmilarini qaysi bir sohasini talqini etmasin u albatta etnologik tahlillar bilan bog‘liqdir.

Etnografik tadqiqotlar jarayonida bo‘ldiki, dostonlar baxshilarni sinovlardan o‘tkazgan, baxshi bo‘lish ham tabbiy qobiliyat ham katta mehnat evaziga bevosita bog‘liq bo‘lib, xalqni ishontirish uchun so‘z va do‘mbira quvvati bir-birini to‘ldirgan. Aks holda xalq baxshi bo‘lish ilinjida yurganlarni davraga qabul qilmagan. Tadqiqotlar davomidagi eng muhim narsa shu bo‘ldiki, baxshilar sokinlik, jim-jitlik, kamgaplik, ko‘z qarashlarni faqat do‘mbiraga qartaoladigan, ko‘yni ketma-ketligini bevosita so‘zlar ketma-ketligiga bog‘lash ususliga hamisha uyg‘unlashtiradigan holda ijro usulini qo’llaganlar.

Baxshi ijodga kirishish unitgan, butun kuch-g‘ayratini so‘z va do‘mbira nuqtalariga qaratgan, u ko‘ylashga tushganda faqat adolatni, shukuronalikni, diyonatni, xolislikni, kamtarlikni, saxiylikni, qo‘rmaslikni, shijoatli bo‘lishni o‘ziga qalbdan ohanglarida insomni umidsizlikdan olib chiqish, aql-kuch birlashsa albatta g‘alabaga erishish mumkinligi ishontirish g‘oyasi bilan ojizlarni quvvatga kiritgan,

darmonsizlarga darmon bergen, kasallarga shifo ato etib, yashashga bo‘lgan umidni insonlar ongiga ruh bilan kiritgan.

Milliy xalq og‘zaki ijodini o‘zida mu’jassam etgan dostonlarni, termalarni va aytushuvlarni o‘zida aks etgan ko‘ylovni amalgaga oshirgan baxshining xalqmimiz o‘z talqini bo‘yicha shoir, sozchi, sozanda, soqi, sanovchi, yuzboshi, xalfa, jirov, jirchi, oqin, oxun va boshqalar.

Baxshilar ijrosidagi “Alpomish”, “Go‘ro‘g‘li”, “Kuntug‘mish”, “Rustamxon”, “Murodxon”, “Misqol pari”, “Hasanxon”, “Avazxon”, “Ravshan”, “Intizor”, “Erali”, “Oysuluv” va boshqa ko‘plab shu kabi dostonlar el ardog‘iga etilgan. Dostonlar – xalqning tarixi, el-ulus o‘tmishining bayoni, orzu-armonlar kechmishi, bir so‘z bilan xalq tarixinining qo‘srig‘i, taqdirining ohangi, qismatining mungli musiqasi, kelajakning shodon yallasi.

Baxshilar esa ana shu xalq tarixinining kuychisi, tengsiz hofizi, tug‘rirog‘i, ajdodlar va avlodlar o‘rtasidagi oltin zanjir, tarixni tarixga og‘zaki ko‘chiruvchi, tarixni tarixga muhrlovchi, tarixni tarixda qoldiruvchi mohir ijodkor.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO’YXATI.

1. M.Alaviya “O’zbek xalq marosim qo’shiqlari” Toshkent Fan 1974-yil
2. M.Afzalov “O’zbek xalq baxshilari” Sharq yulduzlari 1964 yil
3. Q.Yulodoshev “Alpomish” Ma’naviyat 2002-yil
4. X.Kichkilov “Surxon vohasi qo’shiqchiligidagi ajdodlarimiz an’anasi” Jayhun 2005-yil.